

N-a trebuit să bifăm decât o veșnicie

Gerra Orivera

sincope florale

n-am să mai alerg între anotimpuri să-ți prind pașii
care-și pierd echilibrul iubite
în marsupiul iubirii liniștea este pledoaria exactă că ne știam dinainte
de sunet că genezele și-au furat octavele
din ventrele noastre florale

staminele clipei ne lasă pe atrii polen de implozii

rodiei n-o să-i mănânc semințele împărțind
limba la patru asfințituri în fagurele vieții inițiez
ritual de 'nălțare după ce-mi beau răstignirile până la ultima picătură
în pupilă friabilă
dumnezeu se întoarce și sparge sânburii tainei să umple
spațiul dintre mine și eu

era glaciara este compromisă
cât pot să agăț în talpă virgină perimetrul fiecărui soare topit în celulă

cum se cuvine locuiesc
bula de nemurire unde afluenții tăcerilor tale vor sparge
codul arterelor vom fi doar noi doi și-o respirație
din ambele capete vom arde zonele albe din hărți iarba va țâșni precum
gheizere de verde din călcâie simpla atingere va dezlănțui
insomniile clorofilei
primăveri eterne ne vor sorbi buricele degetelor
orgasmice alunecări printre coastele zării
orașelor vom dizloca disperarea din ziduri iedera îmbrățișărilor
nu va lăsa nici o sete activă sub avalanșele bucuriei
ne vom îngenunchea umbrele ruga va aprinde altarele frunzei deșertul
poate să pună mâna pe lopată nu vom fi nicăieri
deși pulsul ne va-mpleti fiecărui mugur
esența

nu stricați drumurile golgotei cu bolovanii trădării

rădăcinile noastre din astre
își trag seva ne-o spun cearșafurile voluptății
înainte de-a ne absorbi transpirația vremuirilor și-a da drumul mieilor
de sacrificiu

inplacabil verdict de lumină

POEZII ONLINE

curcubeele își adjudecă partea lor de vină din frumusețea lumii

în venele timpului primăvara detonează semințele